

NEON ETOS.

Eheu ! fugaces, Posthume, Posthumes
Labuntur anni (Horat)

'Ετος λήγον, έτος άρχόμενον, ένωσ τού συνεχούς και άρη χρόνου έπιείας παραλογισμός ! Γι σημαίουσιν άίτια και τού κατακυστου, τού Ναβουχοδοδότορι, τών Ολυμπιάδων, τών Σελευκιδών, τών Αύγουστων ή Ηγύρια, και ή άλωσις της Κιωνσταντινουπόλεως ; αλλά και αυτοί προσέτι οι αιώνας, οι ένιαυτοί, οι μήνες, αι ήμέραι, αι ώραι και τή λεπτά ; Βλέποιεν εις τόν κύκλον τέλος και ήλιον ; Και όμως υπάρχει βέβαιον ότι τά έτη σούγρουσι, συνήλθονται και έπισωρευονται ταχέως άλλα πάλαιλα. Είτε καθώς τή πρό ευτόν, έβουθίσθη ήδη και τό 1853 ή τήν άχανή άβυσσον, θέλει δέ διαμένει υόνον ή αυθόρμησι αυτού διά τήν χρονολογίαν άλλο όμως έτος άνωσις διεδύχθη αυτό.

Ούτω κατά πάσαν στιγμήν της ζωής ημών τό άλλον, τό όποϊον ούδαμως μέχρι τούδε ύπήχη, λαμβάνει πλησιαζον κατ' όλιγον προσωρινήν ύστασιν τό ένεστώδης, τό όποϊον ήτό τι πραγμα ειόν, άναίξετα εις τό χάος. Μπαταίος φρονόμεθα άτακαρούντες εις την άνωστην μεταβολήν μπαταίως δέ 'ιά προσποιητήσθευθμιας και άγαλλιάσεως ζητούμεν νά άπατηθώμεν Τριακόσιαι ήρόντα πέντε ήμέραι όλιγότεραι εις τήν πλάστιγγα

Τομ. Β.

τη ζωής ημών έχουσιν έπαισθητό βάρος. Έπε τα αι τρίχες, αι ριτίαι τού προσώπου, ή ιδουαμια τών μελών, και ή αμβλύτης των διανοητικών δυναμειων αποτοροϋνι άκούοντως τήν έπισημθάν διασορην.

Αν κοί τόσον ταχέως ό χρόνος, παρέρχεται, αν και διαφευγώς σκια, μόλις θελήσωμεν νά τόν ψηλαφη-μαί ; και δέ τόν καταλαβάνωμεν ρακίτια, αυτός όμως πάλι ύπαρχει τό βεβαιοτατον κάτων τών κτηματων. Ήθελν οδώς δ' Ήρακλεις ; έλεγε τόν χρόνον ύπρασμ, έθ ό γίνεται ή ζωη Έπειδή δέ ήρώτις έμετρηται εις ήμάς αυτό τόσον φειδωλώς, άναγκη πάσα νι οικουσιήσωμεν τήν ρησιν του. Η ύπήνω παραλασσει τα μέγιστα εις τόν κοιωόμενον, τόν γενηγρότα, τόν τργόν, τόν ένατηολούμενον, τόν χαίροντα και τόν πάζοντα, πολύ δέ μάλλον δόλοκληρον έτος. Και όμως παντες ελήσανμεν, εν τώ μεταξύ δέ τούτω μεταβλήθημεν κατ' τε τό βαθος και την επιφάνειαν ; αι ιθίαι, τά αισθήματα, τά παθη ημών, ενίστα δέ και αι δοξασιαί πάσαι όμοιως μεταβλήθησαν.

Ότι δέ λέγομεν περί τού ανθρώπου ως άτομου, εφαρμόζεται και εις όλοκληρα τά έθνη, άλλα τά έτη αυτων ύπάρχουσιν οι αιώνας.

Διά τούτο τήν πρόδοον τών λαών πρέπει εκ μακρών υόνον διαστημάτων νά κρίνωμεν, μη ληρονοϋντες ποτέ και τούτο, ότι ή πρόδος αυτη ούδέποτε σγεδόν γίνεται κατ' ευθειαν γραμμην, άλλ' έλικοειδως, ώτε και εν ώ φρονόμεθα αναποδζοντες πραγματικώς προχωρούμεν εις τά ευπροσόν

Έξετάζοντες τήν πολιτικήν τού Έλληνικου έθνους

Τεύχ. ΔΔ.